

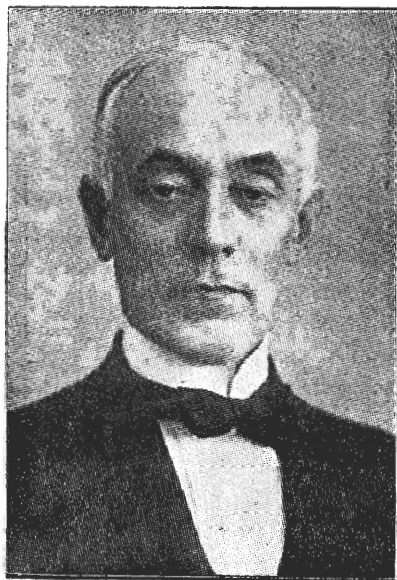

Abonechanaš mafja ar peesūhtifšanu par gadu Ls 2.50, par 1/2 gadu Ls 1.30. Ves peesūhtifšanaš par gadu Ls 2.— par 1/2 gadu Ls 1.20. Atšewifšfs numurs mafjā 20 fant. Wifif sūhtifjuni adresejami: Weedribai „Latw. Ew. Brahlu Draudse“ Rīgā, Kaleju eelā 8, dš 1. Zefoššs rehtinš paktā Nr. 1567.

Nr. 11.

Nowembriš.

1933. g.

Sirniigi šweizinanam

Brahlu draudseš garigo waditaju — Sehtinu
maspukka Goda preefšneeku
arhibifškapu prof. Dr. **S. Grinbergu**,
šakarā ar wina eewefššanu amatā šch. g.
5. nowembri.

Rad zilweſi taps brahti?

Šči letzija laſita Maſkawas, Samaras, Rijevas un Pragas uniwerſitatēs un ſtudentu namos Berliņē. Beſenē un Manheimā. Luſtojis ſaiſſinot K. Auſtrunners.

(Turpinājums.)

No kureenes zekas launums?

Kahdi gan ir muſtu neweitſniju zehloni, zehſchotees pehz weenibas ſaſneegſchanaš? Bahrdomaſim, tā iſzehlās pirmā ſadalifchanaš paſaulē? Unde malum? No kureenes zehlās launums?

Uš to bibelē atrodama atbilde, ka pirmā ſadalifchanaš iſzehluſees ſtarp Deewu un engeli. Semekš tam bijis engela lepnums un paſchpaaugſtinafchanaš. Birnee zilweſi krita nepaſklauſibā pret Deewu zaur ſawu paſchprahtu un paſchpaaugſtinafchanoš.

Kainš noſahwa ſawu brahti Abelu aiſ ſkaudibas un patmiſibas. Un tā jau pirmee zilweſi paſaudeja ſakaru neween ar Deewu, bet ari weenš ar otru un ar radibu. Seme ſahta iſdot ehrtſchkuš un dabſchuš. Kainš tapa par tekuli un behguli wirš ſemeš.

Sihmigi, ka teeſchi Kainš ir zehliš pilſhehta. Pilſhehta ſhepj ſewi parodothalu pretrunu: pehz ahreā iſſtata — ta ir eedſihwotaju apweenojumš — kopiba, bet pehz buhtibas — ta ir organiſetš tuſkneſiš! Pilſhehta ir rakſturigš ſadalifchanaš un weentulibas iſweidojumš. Pilſhehta laudis it kā ar ſehtu atdalijuſchees no Deewa, weenš no otra un ari no dabas. Pilſhehta mehš arween turam noſlehgtas neween ſawas dſihwolka durwiš, bet ari ſawas ſirdš durwiš. Tapēz ari laiſam freewu tautai ir paruna: „Deewš radijis ſahdſchu, bet welnš pilſhehtu“. Rakſtmeekš Leonidš Andrejewš kahdā ſawā ſtahtā iſteiztas: „Man baiģi pilſhehta, eš miħlu tuſkneſi, juħru un meſchuš“! Pilſhehtas eedſihwotaji dſihwo noſlehgti ſawās kubikweidigāš iſtabās un tee daſchfahrt iſrahhdāš par buhtnēm ar „kubikweidigām“ dwehſelēm.

Eš dſihwi atzeros to ruħto weentuſibas ſajuħtu, kuru man nahzās iſbaudiſ ſawoš ſtudenta gadoš milſonu pilſhehta, Petrogradā. Ta, ir iſdeenas parahdiba, ka leelpilſhehtas eedſihwotaji neſina, kaš dſihwo ar wineem weenā mahjā, daſchkreiſ pat weenā ſahwā, aiſ plahnāš toſa ſeenāš. Uſmineſim ari Babeleš torna zehſchānu.

Bibele mums wehſta, ka ſenatnē tauta ar kopigu walodu ſtahjuſees pee torna zehſchanaš, turſch ſneegtoš lihđš debefim. „Darifim ſew wahrdu“ wini ſajija ſawā ſtarpā un tā mekſeja apmeerinat ſawu lepnibas un paſchaugſtinafchanaš teekmeš.

Archeologija ir atraduſi ſchl torna atleekas (Birs-Himrud'ā), 46 metri augtumā, un 710 metri platumā. Tām noſaukumš ir „ſiggurat“ (darit ſew wahrdu).

Bet tagadnieš filoſofijas nowirſeenš, kaš mahja zilweſu deewinaſchānu (Nittſche, Feierbachš ar dewiſi: homo homini deus est, — zilwekš ir zilweka deewš — Echtriners ar ſawu lepno paſchpaaugſtinafchanoš) turpina ſchi ſenā paſaules uſſkata atjaunoſchānu muſhu laiķā. Un waj fatrā dwehſelē wehl naw eſafnojuſees ſchi ſenā teekme pehz paſchpaaugſtinafchanaš, paſchmiſhibas, paſchapmeerinaſchanaš jeb pareiſi fatot, pehz lepnibas.

Wiſa ſenatneš wehſture leezina, ka ari fatrš uſſwerot ſewi kā zentru, zilweſi ſaudeja kopigo zentru — Deewu. Bet ſaudejot Deewu, laudis paſaudeja ari weenš otru un ari fatrš patš ſewi. Zilweſi ir iſkliħduſchi, noſlehguſchees fatrš ſawa egoiſmā „melnā atā“. Šitai pa leeleem ſwehtkeem laudis atmin ari zituš, ſew lihđſignuš, kaš tāpat noſlehguſchees, kā wini ſawās kamerāš un ſitai uſ ihju laiģinu iſleen no ſawām tumſchām alām.

Un ſozialā pſichologija uſſwer to paſchu faktu, ka ſaudejot kopigu zentru, noteek zilwezes ſadaiſchana maſnogidſdamoš zentroš, atomoš.

Ka wajaga preiſch weenoſchanaš?

Mehš wehrameeš radit weſeligu ſa-beedribu. Mehš mekſejam weenibu ſtary laudim. Bet taš, kā iſrahhdāš, naw tiſ weegli eephejams panahht. Lai panahhtu weenoſchanoš, pirmfahrt fatram ir jaiſeet ahř no ſawa „egoiſma futlara“, jaeeģuħt ſpeħja weenoteeš, jo muſhu dwehſeleš ir it kā noſlehgtas un atſehgas eekrituſchāš egoiſma juħrā. Uřfahrt, mums jaatrod kaut kaš kopejš un ſchim kopejam jabuht tahdai wehřribai, kuras deħl ir wehřtš iſeet no ſawa paraſtā ſtahwolka. Bet te ir ta nelai-me, ka beeſchi ſtary mums naw neſa

fopeja un wehl behbigaf, ka starp laudim naw neweena weenotaja. Weenoschanas tif tad ir ihsta, kad mehš ſpehjam pareifi r e d ſ e t lihdszilweku. Bet tas reti ta ir starp zilwefeem, kuri eet weens otram garam ta n e r e d ſ i g i. Rakſtneekš Meterlinš stahsta tahda ſawā grahmatā par weenu zilweku, kirčh deſmit gaduš no weetaš dšihwojis ar ſawu mahfu weenā mahjā un fatizeeš ar wīnu deendeenā, bet wīnu pareifi e r a u d ſ i j i š t i f a i weenā gadijumā — pee mahtes ſahrta, tai momentā, kad wīna no ſawas miruſchāš mahtes atwadijufees.

Lai waretu mihlet, wajaga pareifi r e d ſ e t, redset zilwekā dšihwu dwehfeli. Tas nepeezeſchamš wehl wairaf tabehł, lai ſpehtu peedot. Šhini nepilnibu paſauł mihlet, pa leelakai dakai, noſihmē — peedot, tas ir „mihlet zilweku wīna grehkā“, nekato- tees uſ wīna nepilnibām.

13. gadu ſimteni Italiā dšihwoja weena pateeſiga ſeeweete, Rātrine Šijenſka, Weenā gadijumā wīna bija nodomajusi greefees pee Wenezijas waldneeka ar luhgumu, apſchełot kaħdu uſ nahwi no- teeſatu zilweku. Waldneekš bija launš un zeefirdigš zilwekš. Pirms doſchānāš zekā wīna wehlejāš uſwaret ſewi leelo an- tipatiju un reebumu pret ſcho tiranu. Wīna luhdſāš: „Deewš, parahdi man ſchi zilweka dwehfeleš labāš ihpaſchibāš — warbuhteju paſlehtu ſkaiſtumu“.

Un tad wīna dewāš zekā ar weeglu ſirdi un teeſchām panahza noteeſatā ap- ſchełoſchanu. Neilgi pehž tam zeefirdi- gaiš waldneekš tika atzeltš no trona un eeweetotš zeetumā. Zeetuma ſargi beeſchi dširdeja, ta atzeltaiš waldneekš aiš zee- tuma reſtēm luhdſa Deewu: „Rādi, aſ, Deewš, eekſch maniš ſkaidru ſirdi“. Rā- trineš Šijanſkaš ſkaidrā zilwiba bija modi- najusi ari wīna dwehfelē tijzibaš ſtarinu un likuſi atſiht zilweka wehrtibu. Wīna bija greefeſeeš pee ta „ar tijzibu, un ne ar ſkaiſchānu“, ta bija uſluhfojuſi wīnu ar tijzibaš ſkaidro ſtateenu un eeraudſijusi wīnā noſchełojāmu zilweku. Mehš n e r e d ſ a m, tapehž ari n e e r e d ſ a m.

Bahrdomajim, ſawu miħlu, tapehž wīna ir beſpehziģa radit starp mums weeno- ſchanāš ſelta tiltu? Pſichologija mahza, ka miħlaš juħtaš rodāš no labwehlibāš pret otru, neſagaidot par to ſew neħahdu atmakſu. „Miħleſtiba nemetlē ſawu la- bumu“.

Bet muħfu miħleſtiba ir paraſti egoiſtiſka. V. Solſtoģ ſawā deenāš grahmatā rakſta par ſawu miħlu 18 gaduš wezumā ſe-

koſchi: „Eš eeweħroju, ka eš wehlejoš ne tif daubš zituš miħlet, bet wehlejoš lai mani miħl“. Egoiſtš netikai patš ſewi miħl, bet wehlaš, lai ziti wīnu miħ- letu. Tahdā Ķahrtā muħfu miħla top du- bulltotš egoiſmš. Laudis apweenojaš at- ziju ſabeedribāš ne tabehł, ta tee weenš otru miħl, bet tabehł, lai palihdſetu weenš otram buht egoiſtam.

Daubfoš gadijumuš mehš miħlam foti ſajuħſmigi, eſam gatawi apkamt waj wīnu zilwezi, bet tai paſchā laiſā mehš neeere- dſam ſawu lihdszilweku, ar kuru deen- deenā ſateekameeš. „Mums newajaga ne egoiſta, ne altruiſma, bet radneeziģa“, ſaka filoſoſš N. Š. Šjodorowš. Ne „eš“, ne „tu“, bet „mehš“ — ſaſtahda daubſ- weidigo tagadneš ihſtāš ſabeedriſkāš dših- weš radneeziģu. Mehš eſam peekuſuſchi miħlet, eekſhełoteeš un peedot. Šawā lihdszilwekā wajaga miħlet ne tikai to, kaš ir miħlaš un paſchaiſleedriģbaš wehrtš, bet miħlet zilweku, kā dšihwu dwehfeli. Pee tam, taš lai nenoteek tikai weenā mo- mentā, kā taš bija augſchminetā gadijumā — pee miruſchāš mahtes ſahrta — kaut gan ari ſchi miħla — ir ſtarš no Deewa. Tikai taš, kaš muħſchigāš un ſwehtš, ſpehž zilwekā iſmiħzinat wīnu neiħto un ne- ſwehto.

Religiģāš ſabeedriſkā wehrtiba.

Lai ſpehtum tizeť zilwefeem, wajaga tizeť Deewam. Raš paſauđē tijzibu uſ Deewu, taš paſauđē ari tijzibu uſ zilwe- feem. Tahdā Ķahrtā tā praħtš, tā ari peedſihwojumi leeģina mums to paſchu, ko runā bibełe: mehš eſam paſauđejuſchi weenš otru tapehž, ta eſam paſauđejuſchi Deewu un eſam eekħrojuſchēeš „darit ſew wahrbu“.

Lai eeguhtu atpaķal tijzibu uſ zilwe- feem un paſcham uſ ſewi, wajaga atgree- ſteeš pee Deewa. To paſchu iſteiz ari eeweħrojāmā Dorofeja ſchema: Deewš atrodāš rinka zentrā, bet diwi zilweki — uſ rinka liniģaš, kuri tuwoģaš pa radiuſeem pee zentra katrš no ſawas puſeš. Wini ne- tuwoģaš ween zentram, bet ari weenš otram. Jo tuwaku naħtam Deewam, jo tuwaku ari tad lihđš ar to naħtam weenš otram. Zit tuwn laudiš ir Deewam, tif tuwu tee ir ari weenš otram. „Miħ- leſtiba ir no Deewa“, ſaka apuſtulis Ķahniš. Tabehł Kriſtuš Weģāš Deribaš bauſł ir uſſweħriš neween miħleſtibu pret tuwaku, bet gan galwenā Ķahrtā miħleſtibu pret Deewu. Pirmā weetā Šwehtuſ raſ- ſtoš ſtahw miħleſtiba pret Deewu. Ta

ir dšihweš pamatnoteikums. Ta pahrweido ari muhšu mihlestibu pret tuwaku, atwabina muhš no egoisma un sneeds mums deewiſchškās mihlestibas apgarotibu.

Pateefa weeniba dšimsttur, tur walda ſirſniba, kur ſirdi eedegas deewiſchškās mihlas dširſtelite, aiſbedſinadama ari zitu ſirdiſ ſchahdas ſnaudofchās leſminas, furas ſleefmodamas ſapluhſi kopigā gara leefmā, un rada warenu gaiſmas ſimfoniju, taš ſneeds mums preeſchſtatu no nahfoſhā pateefibas un mihlestibas laimeta ſwehſwiniguma, kad „Deewš buhš weens eefſch wiſa un eefſch wiſeem“.

Tagad mums redſama top religijas wehrtiba ſabeedriškā un ari ſozialā dšihwē. Religija ir weeniba ar Deewu, un weenibā ar Deewu eefpehjana ari weeniba

ar zilweſeem. Mihlestibai ir jabuht tahdam ſpehtam, kaš zel muhš uſ augſchu. Tikai Deewā mehš atrodam ſchahda ſpehta zentru, taš pazel muhš pahri wiſeem muhšu ſchkehrſchleem, kaš neš muhš uſ augſchu, tā warenš oſeana pluhdums, iſzeldams kraſta ſmiltiſ eegrimuſchās laiwas un fuguſ. Un tikai Wiſch war palihdſet mu:š iſkluht no muhſu egoiſma „melnajām atām“ paſaulē weenibas beſrobeſchu tahlēš, un ſaiſtit muhš weenibā ar wiſeem un ar ſatru. Schiſ leelaiš pluhdu wilniš ir jau atnahziš. Ne mehš gahjām pee Deewa, bei Deewš nahza pee mums Kriſtuš perſonā, Deewš tapa zilweſš, lai zilweſu pazeltu deewiſchſigā angſtumā.

(Turpinajums ſekoš.)

Nov. Behrſinſch.

Mirušcho peemināš deenā.

Krišuſcho Latwijāš aiſſtahwu peeminā.

Uttal meſleju tāš pehdaš,
Kur, juhš brahſi, ſtaigajat,
Kad juhš tautai ſiſtāš rehtas
Karſtām aſnim maſgajat.
Kad juhš dewat dšihwibu,
Tautai پهرفوت brihwibu,
Kad jumš tumfā bahſa fauli,
Lai redſ tauta gaiſcho fauli.

Kur ween ſneedſaš tautāš eſcha,
Kur zel wināš farogu,
Blawā, druwā, purwā, meſchā
Juhſu pehdaš atrodu.
Runā maſi ſalnini:
Eſhe duš wiſri ſlaweni,
Eſhe duš tautāš ſeedi zehli.
Winaš waronigee dehli!

Reiſmirſti, mana tauta,
Klufoš ſapu ſalniniš,
Utzereš ta ſeeda rautā,
Kaš tur ſemē wiht un duš.
Seedam birſlot, graudi breeſi,
Saulei lehſot, tumſa dſeeſt.
Graudi tagad wahrpaš pilda,
Brihwēš ſaule ſemi ſilda.

II. Riſchowš.

Dšihwibaš un nahweš zeli.

So tee radijumi ilgodameš gaida uſ Deewa behrnu parahdiſchanu. So tee radijumi ir padoti nihzibai, ne wehž ſawaz gribelchanaš, bei ta behi, kaš to ir padewiſ uſ geribu. Rom. 8, 19. - 20.

Wehž garaš, auſtāš ſeemaš, wehž gaareem, tumſcheem ſeemaš wakareem, kad wiſa daba bija eeflehgta nahweš meegā, mehš redſejām leelu pahrmāinu. Wiſur it wiſur dabā modāš jauna dšihwiba.

Waj taš kozinſch, ſtahdinſch, ſahlite waj puſite, wiſur redſamāš, ſahdu leelu pahrmāinu iſdarijuſti dšihwiba. Ari ſemeš wirſma un gaiš mudſchet mudſch no neſſtaltameem tuhſtoſcheem dšihwibu. Wiš-

zaur redsam ruhpeš, zentibu un it kã sleigu jagatawotees nahkofchaj seemas dusaj jeb nahweš meegam.

Un pateeschãm, nepaet ilgi, wiša radi-ba pamasãm atfal fahšs paireet nahweš meegã. Drihs atfal eestahfees tumščãš rudens deenas, puhtis auktis, nahwejšochi wehji. Wišs dabã pahrwešrtisees. Lapu tofi nometiš fawu kraščno tehrpu; no putãm, kaš nefen tik jauti seeđeja, isplatot fawas břihiušščãš seebu smarščãš, buhš redsami tikai fakaltušchi, wehju aplausiti stumbri. Uri putnu jautãš melodijas buhš aplufušščãš. Tikai šchad tad gaisã parahdisees gahju putnu bari, kaš fajusdami nahwejšochã seemas jala tuwoščanoš steigã dofees prom no sčeejeenes. No stindšinoščã seemas auktuma fakals seme un ledainš kneegš no jauna pahrflahš jemes wirfu. Uktal dabã eestahfees nahwe. Raħdu eespaudu atšahj šchis leelãš dabas pahrmainãš uf mums zilwefeem? Wiš-pirms mehš juhtam, ka šchis pahrmainãš muhšoš rada dšihweš preefi, dod jaunuš speħuš dšihwei, darbam un zihnai. Kaš buhtu zilweka dšihwe, ja fatra deena, fatra nedela, mehnešis un gads nestu weenu un to pašču? Tahda dšihwe apniftu un palftu newehrta. Tadeht ari miħlais Deews zilweku dšihwẽ rada daschadaš pahrmainãš, itin kã mehšf fazit, ka zilweka dšihwe ešot raiba kã pupas seeds. Tahdu patihfamu pahrmainu neš sewi katš gada laiš. Kudenĩ jaeewahž augi un jafagatawojaš nahkofcham seemas auktumam; pawafari atfal zitã ruhpeš: jafagatawo seme auglu raščai un jafehj. Un tã fatra pahrmaina dabã neš zilwekam jaunuš preefus un jaunaš ruhpeš.

Somehr no šchim muhščigãm dabã pahrmainãm zilwekam tã augštakam radijumam jafmel wehl dšila mahziba. Ne-weena no pašaulẽ redsamãm dšihwibãm naw paštahwiga. Par wifu walda kaħda neščehliġa wara, kaš wifu to, kaš škaišš, dšihwibãš un kraščnuma pilnš reis isniħzina. Šchaj isniħzibas warai padoti ne tikai wiš dšihwneekt, bet ari wiša kraščnã augu walštš, kã leelee simtgadi-gee fokĩ, tã ari ihšu břiħdi seefošščãš puhties un šmildšinaš. Štweenam šawã laišã japeebšihwo nahweš břiħdiš.

Uri zilwešs padotiš šchaj isniħzibas warai. Uri zilwekam jaafihšt, ka wifu šagaيدا taš patš, kaš maso šmildšinu plawã waj škaišto roseš seebu dabrã. Šchodeen saħle plawã šalo un aug, bet rihtu plah-weja ašã isfaptš to nolaup. Šchodeen rose škaišti seed un smarščo, bet rihtu tã

top nolausta un winãš wairš naw. Šu zilwešš, nem wehrã to. Lai ari tu tagad juhtees jaunš un dšihwibãš speħa pilnš, tewi mahjo pawafarš, tomehr ari tew reh-gojaš pretl breefmigã nahwe. Waj neefi redšejš, kur zilwešš no rihta wefelš un preeziġš ifeet darbã, bet wakarã to jau kã mironi pahrwed mahjãš? Tã walda nahweš wara pahr wifu pašaulẽ redsamo dšihwibu.

Un tomehr mehš redsam, ka blakus nahweš warai walda ari dšihwibãš wara. Ko nahweš wara nonahwẽ un isniħzina, to dšihwibãš wara atfal dara dšihwu un atjauno. Rudenĩ, seemai saħtotees wišš dabã miřt un isniħšt, bet pawafari atfal zelaš augščã un dšihwo. Salojoščais rudfu laušš, seemas auktumam nahšot, šastingš nahwẽ, bet pawafari faulites staroš taš atfal pirmaiš zelaš augščã, dšen steeburš un isplauzẽ wahrpas un pirmaiš dod semfopim bagatigu rašču.

Tã ari tu zilwešš no piščhẽem reis atfal zelseš augščam un dšihwosti. „Nebriħnatees par to“, fajija dšihwibãš Rehwinsch, „jo tã stunda nahš, kurã wiši, kaš ir kapos manu bassĩ dširdẽš, un isees aħrã tee, kaš labu darijušchi pee augščamzelschãnãš uf dšihwibu, bet kaš launu darijušchi, pee augščamzelschãnãš uf fodibu.“ Jahna 5, 28.—29. Šcho runaja tã mute, kurã nepateesiba nebija atronama, kaš wišeem saweem wahrdeem peelika apštipriňaschãnãš seegeli fazidamš: „Debefš un seme sudš, bet mani wahrđi nesudš.“

Radeht nahwei ir wara pahr zilwezi?

Daudš zilweku ir nefaprašchãnã, tadeht Deews peelauj greħta jeb nahweš warai darbotees, samaitajot un isniħzinot dšihwibãš, kuras Deews radijis. Daudš mehšf fazit: „Ja buhtu tahšš Deews, tad winsch gan nelautu notift tahđãm leetãm, kã yeem. kareem, zaur ko tuhštoscheem newainigu zilweku un pat beħrni top nonahweti waj fakropłoti, milljoneem zilweku nonahš badã, zeeščãnãš un křišt par upuri daschadãm feħrgãm. Žif daudš breefmu darbu padara zilweti zitš žitãm aif atreebibas, mantfahribãš, godfahribãš waj štaudibas. Kur wehl daschadaš kã-tastrosãš, unġunšgreħti, uħdenspluhđi, weh-trãš un semeš triħzeš? Ja Deews teeschãm buhtu miħlestibas Deews, par kaħdu top gobinãš, winsch newaretu tahđãš leetas peelaut,“ šawã nefinaščanã šalc šchee laudis.

(Turpmat wešt.)

Jaunību Kristum!

J. Zellītis.

Jauna sirds.

Plaukst rozes pumpurs agrā rītā,
Un vidū rāsas pērle mirdz.
Jauns cilvēks dodas dzīves ceļā
Un krutis pukst tam skaidra sirds.
Skats vērsās tāju nākotnē —
Vel priekšā visa pasaule.

Kas radījis šo skaisto dabu,
Kas līcis manīm jaunam but?
Sirds tikai Tev grib dziedāt slavu,
Ar dabu līdzī gaviļēt.
Kur citur laimi gušu sev? —
Lai viss mans mužs ir slava Tev!

Ai, Debess Tevs, kaut vienmēr spetu
Es sirdi jaunu paglabāt!
Nāc, Pestītāj, dod savu spēku,
Liec Tavā gaismā pastāvēt!
Ja sirdī mājos Dieva Gars,
Tad visa dzīve — pavasars!

K. Ozoliņš.

Jaunatnes darbības mērķi un uzdevumi.

Jaunība — visskaistākais laikmetsūsu dzīvē. Cik skaisti, plaši un sajusmas pilni tad šķiet visi ceļi, kas aizvijas mūsu sapņotā nākotnē. Cik cēlas un brīnišķas sammu pilis tad tiek celtasūsu domās un vēlējumos! . . . Un visu to labāko, cēlāko un krietnāko ilgojas sasniegt mūsu gars un prāts.

Bet nevien visskaistākais ir šis laikmets cilvēka dzīvē, bet gan arī visgrūtākais. Visgrūtākais tādēļ ka jaizvēlas mērķis savai dzīvei, jāatrod pareizie ceļi, pa kuriem iespējams tuvoties savai gaišai sapņotai nākotnei. Ceļu izvēlei ir liela nozīme. Kādu ceļu uzsākam jaunībā, pa tādu ar maz izņēmumiem turamies visā savā dzīvē. No ceļu izvēles stāv atkarībā mūsu laime un nelaime, mūsu ieguvumi un zaudējumi. Mūsu tautas dzejnieks Vainovskis dziļi izjūt šo lielo atbildību ceļa izvēlē un tēlo to savā dzejolī:

... „Es stāvu neziņā uz krustceļiem,
Kurp nogriezties, pa kuŗu ceļu iet? ...
Lai pēc nav jāskumst, pēc nav žel
Tas zilās laimes puķes,
Kas tikai vienreiz zied“ ...

Vērojot jaunatnes ceļu izvēli, viņas izšķiršanās ideālu, draugu un dzīves uzdevumu izvēlē, mēs redzam, ka jaunatnes lielāko daļu savaldzina dažādie skaļie aicinājumi un laimes solījumi. Vai-

rus steidzas pēc bagātības, slavas, izpriecās, goda un dažādām baudām. Ne katram tas izdodas sasniegt, ko viņš cerējis iegūt par savas dzīves augstāko mērķi un piepildījumu. Vairums piedzīvo rūktu vilšanos, sāpes, ciešanas un nelaimi. Arī tie, kam izdodas sasniegt gan bagātību, gan slavas un goda stāvokļus, nav pilnīgi apmierināti, nav laimīgi. Arvien tie ilgojas un alkst vēl pēc kā vairāk. Viņu dvēselēs ir kads savads tukšums, kuŗu nevar aizpildīt, ir kadas slāpes, kuŗas nevar dzesināt putojošie baudu un izpriecās kausi. Istu apmierinājumu un dzīves piepildījumu šajos ceļos neviens nav atradis.

Bet ir tomēr viena jaunatnes daļa, kas paklausa Kristus aicinājumam. Tie nedzenas pēc ārējā goda, slavas un izpriecās, ne arī pēc skanoša zelta. Viņi atraduši augstākās vērtības un cenšas tās sakrāt savai dzīvei. Kristus gaišais tēls ir viņu vadonis, Viņa Gara speks un gaisma, Viņa mīlestība, patiesība, sirdsskaidrība, taisnība, pazemība un lēnprātība ir tas pērles, kuŗas ka visdārgāko mantu cenšas iegūt kristīgā jaunatne un ievīt tās savā dzīves vaiņagā. Klusi tie iet šāuro ceļu, nes pacietīgi dzīves daudzkat smagos uzdevumus, nekurn par pelēko ikdienu, bet ar rūpēm un centību krāj mūžības

pērles. Dzilš un apskaidrots miers tiem pilda dvēseli. Šī dzīve tiem nava viss. Tie ilgojas nakt reiz mūžīgās tēvmājas, kur bus viņu dzīves īstais piepildījums. Bet šie kristīgie censoni nedomā tikai par sevi. To gaismu un mīlestību, ko ieguvuši savai dzīvei, tie cenšas atstāt saviem līdzilvēkiem. Tie sniedz roku katram dzīves ceļā pakritušam, tie kaisa dievišķās mīlestības saulstarus cietēju un sērdieņu kreslainajā dzīvē; tie ienes prieku un siltumu tur, kur dzīve ir auksta un drūma. Paši aizvien smeldami prieku un spēku no Kristus, tie piepilda Viņa uzdevumu. — kalpot saviem mazakiem brāļiem. (Mark. 10. 45.)

Kā dabā, tā cilvēce valda stingrs un negrozāms Dieva likums. „Ka, ko katrs sējis, to tas arī pļaus“, kas sēj uz miesu, tas pļaus no tas samaitāšanu, bet kas sēj uz garu, tas pļaus no tā mūžīgu dzīvošanu“.

Raugoties nezināma naktne, gaidot un minot, ko viņa mums sniegs, mēs aizmirstam sen seno patiesību, ka tam, kam piederēs jaunatne, tam piederēs arī naktne. Ja amatni valdzinas maldū ceļos materialie ieguvumi un izprietas, ja grēks pār to valdīs, tad naktne bus posta un jaunuma pilna, bet ja jaunatne izvēlesies augstākas vērtības un ideālus, ja Kristus bus viņas vadonis, tad naktne bus gaiša, svētības un laimes pilna.

Tiem, kam nav vienaldzīga sava un savas tautas naktne, kas velas pasargāt jaunatnes dzīvi no ļauniem maldiem un posta, kas vēlas redzēt to daiļu, stipru un gaismotu, par svētību un laimi sev pašiem un par godu savai dzimtenei, tiem visiem jāliek rokas pie darba jāveic svēts un nepieciešams uzdevums, — jaunatnes audzināšanas darbs kristīgā garā.

Jaunatnes kristīgas audzināšanas darbs ir viens no draudzes lielākiem un vērtākiem uzdevumiem. Tā ir sliktā reliģijas izpratne, ja ļaujām draudzes darbā trukt jaunatnes līdzdarbībai, ja atstājam jaunatni bez noteiktas pašdarbības garīgā lauka, ja atļaujam tai augt bez noteiktas garīgas vadības un jau no mazotnes to sāk iespaidot un vadīt uz dažādam pusēm ļauni acinājumi un viņinājumi. Tā drīz vien „ienaidnieka ļaunās nezāles“ paraugs „labo sēklu tīrumā“. Dažādi slikti ieradumi iesakņojas jaunatnes raksturā, sliktie skati un iespaidi aptraipa balto dvēseli, kārtības

nomāc labos apņēmienus un dzirdētās krietnās pamācības. Un tad, kad dzīve jānostājas uz krustceļiem, jāsak nostāties, tā sakot, uz savam kājam, tad ļaunie ieradumi ņem virsroku un noved beidzot pie dzīves galīgā bankrota.

Bet darbā ejot mums visiem ir nepieciešami padomi un norādījumi, ka darbu sākt, kā viņu pareizi vadīt. Gribu īsuānā šeit pasniegt dažus norādījumus, kas vares noderēt jaunatnes pulciņu darbības sakumā, atzīmējams dažas visnepieciešamākas vadošās līnijas.

1. **Mērķis.** Muslaika jaunatnes raksturīgā iezīme ir bezmērķība. Ir vērojams, ka šī bezmērķība sak ieviesties arī kristīgos jaunatnes pulciņos. Tiek noturētas dažādas sanāksmes, stundas un svētki, kuņus sāk uzskatīt par visu un vienīgo, dēļ ka sapulcejas kristīga jaunatne. Tas nedrīkstētu būt. Sanāksmes, stundas un svētki nevar būt „nūs darba mērķis pats par sevi, bet tam jābūt tikai līdzeklim. Katram pulciņam un pulciņa vadonim jātiek skaidrība, ko mes isti gribam ar saviem sarīkojumiem panākt?

Meklejojot pēc atbildes atminēsīm, ka mērķi nosaka vajadzība un ne patika. Daudzreiz notiek, ka patika sakt dominēt un mes rīkojam un darām pavisam nevajadzīgas lietas. Mes izvelamies par mērķi tikai to, kas mums ir patīkams. Tad darbs nevar būt progresējošs, jo patika katram sava un tā ātri pāriet un mainas no vienas lietas uz otru.

Kā vadošais mērķis visai musu darbībai lai būtu garīgās pašaudzināšanas darbība Kristus mācības garā.

Jaunatnes pulciņa vadonim ir jāpazīst jaunie ļaudis, jāzina viņu vajadzības, trūkumi. Ir jājautā jauniešiem pašiem, kādās ir viņu domas par pulciņa darba vērtību. Ir labi, ja sakam ar maziem pasākumiem un ja tos izdodas labi paveikt, tad ķeramies arī pie lielākiem darbiem. Lai darba panākumi butu lielāki, vajaga petīt vietojās apstākļus un viņu vajadzības, un tad stāties pie šo vajadzību apmierināšanas. To darot atzīsīm, ka vajadzības bus dažādas. Dažas bus personīgas, dažas vieteja pulciņa, dažas vieteja apvida un dažas visparīgas.

2. **Līdzekļi.** Par personīgam un vietejam vajadzībām bus iespējams spriest vietejiem pulciņu vadītājiem, bet

kas attiecas uz vispārīgam vajadzībām. tad es gribētu atzīmēt sekošo, kas varētu noderēt, kā līdzekļi jaunatnes pašdarbībai, spraustā mērķa sasniegšanai.

1. Pareiza sv. rakstu izpratne.

Lasot sv. rakstus pēc attiecīgiem tēmatiem, mums jāpalīdz jaunatnei saprast, ko īsti nozīmē sekot Kristum.

2. Pareiza dzīves pazišana un daudžu dzīves parādību dziļāka izpratne. Jaunatnes sanāksmes, jaceļšas atrisināt jaunatnes etiskie un sociālie jautājumi kristīgā garā. Jāmacās netiesāt citus, bet redzot līdzcilvēku vājības un kļūdas, palīdzēt tiem laboties, piedāvājot tiem mīlestībā savu draudzīgo atbalstu.

3. Kristīgu ideālu izvēle savai dzīvei.

Izkopjot savu personīgo dzīvi un saskaņojot to ar Kristus dziļo mācību, jāceļšas pēc dievišķas pilnības dzīvē un mīlestībā pret Dievu un cilvēkiem, veicinot savā apkārtnē dzīvē visu, kas daijš, labs un cēls, kas tuvina cilvēkus vienu otram un arī Dievam.

4. Kristīgu tīkumu iemiestošana ikdienas dzīvē un rakstūra izkopšana. Jaunatnei jāievēro atturība no zemam izpriecām, alkohola un citu reibinošu vielu lietošanas. Jāceļšas sabiedrisko dzīvi padarīt labāku, daiļāku, laimīgāku, rodot vērtīgākus un tirakus priekus, nekā to sniedz tagadējās izpriecas. Ģimenes dzīvē jāienes kristīgās mīlestības spēks, gaismā un siltums. Jābūt laipniem un pieklājīgiem nevienam citu cilvēku sabiedrībā, bet it īpaši savu piederīgo vidū.

5. Palīdzības darbs pie līdzcilvēkiem. Jāceļšas palīdzēt katram, kas cieš sāpes, bēdas un vientulību; jāpasniedz palīdzīga roka katram dzīves ceļā pakritušam līdzcilvēkam, apzinādamies, ka katrs varam kļūpt un maldīties. Mūsu mīlestībai uz Dievu jāatspīd darbā un gribā kalpot līdzcilvēkiem.

6. Pašizglītības veicināšana.

Zināšanas ir manta, kuras nevienam mums nevar atņemt, tādēļ krāsīm tās savai dzīvei, it sevišķi jaunībai.

7. Fiziska attīstība. „Veselā miesa mājā vesels gars,“ tādēļ kopsim savu miesu, kā Dieva Gara mājokli.

8. Vadonu audzināšana. Katram darbam ir nepieciešami vadoni. Mēs tagad tik ļoti izjūtam viņu trūkumu, it sevišķi garīgā darbā. No agras jaunības jānieš jāpieradina pie stundu un svētku un citu darbu vadības. Nevienam kursos, bet arī praktiskā darbā aug vadoni.

Tiem jābūt praktizētiem vecāku darbinieku klātbūtnē un uzraudzībā.

9. Sadarbība ar kristīgo jaunatni Latvijā un citās valstīs.

Jaunatnei ir vajadzīga inspirācija jeb iedvesums, kas nāk no lielām sanāksmēm. Vienībā ir spēks! Šo kopības sajūtu mes rodam, sanākot kopā lielos jaunatnes kongresos jeb svētkos. Tā veicināma arī, uzturot sakarus caur sarakstīšanos un abon. attiecīgu literatūru. Jaunatnei jāmacās meklēt to, kas visus kristīgos var vienot. „Viens ir mūsu vadonis — Kristus, — bet mēs visi esam brāļi.“

10. Spēka avoti jaunatnei.

Viss darbs, ko gribam darīt, stav atkarībā no tā, cik mums bus spēka. Cik bieži mes dzirdam atskanam Pavila vārdus — to labo, ko es gribu, es nedaru, bet to, ko es ieistu, to es padaru! Cik bieži notiek, ka jaunatne, kas ar visu sirdsību un dedzību nodevusies augstiem ideāliem, negaidot novirzas uz citu pusi un pielaiž ļoti nepatīkamas, pat riebigas kļūdas. Domas un darbi iet it ka katrs savu ceļu. Tas tādēļ, ka kristīgums ir ne tikai loģiskam prātam, bet tas ir arī sirdij un jūtām. Mēs nespēsim būt derīgi savam nodotam darbam, nesasniesim nevienam mērķi, ja trūks mūsu dzīvē lugšanas brīžu, kuros sajūtam un baudām Dieva tuvumu. Tiem jāpaliek par mūsu spēka avotu, ar kuru stāvam arvienu sakarā. „Bez manis jūs nenieka nespējat darīt“. Lūdziet, tad jums taps dots“, saka mūsu vadonis Kristus.

Katru rītu un vakaru mums jāceļšas atlicināt klusi brīži satiksmei ar savu Debesu Tēvu. Tad spēka nepietrūks.

Kaut izdotos mums Brāļu draudzes jaunatnes darbā tuvoties šiem mērķiem un ierosināt šai ceļā mūsu tautas jaunatni. Mazs ir mūsu spēks, mazs darbinieku skaits, bet liels un plašs darbs mus sauc, kur jāiet un jāstrādā. Vai varam atstāt atnata mūsu sentevu iesāktu garīgā darba druvu, kas tik daudz svētības nesusi mūsu dzimtenei!

Iesim un strādāsim čakli, ko katrs spējam. Dievs ir mūsu spēks un stiprums. Viņš svētīs Savu darbu un padarīs mums neiespējamās lietas par iespējamām. Klausīsim aicinājumu, kuru tik jauki izteicis mūsu garīgais vadonis — vīrs-tētiņš Brāļu draudzes 200 gadu jubilejās dziesmā:

Bet kam vēl spēks un roka silta
Lai arklu dīkā neatstāj,
Lai Dieva druvu vārpām pilda
Un smagus graudus klonā klāj.
Lai krusta karogs atkal plīvo
Un Dieva vārds pie tautas dzīvo.

Šis karogs sargās mūs no ļauna,
No tautas kritīs greka slogs.
Un viņa augš un zels no jauna,
Ka upes malā stādīts koks.
Kas koši zied un augļus dala,
Un nes vien svētību bez gala.

Meklējiet rakstos!

Tēmatī jaunatnes pulciņu bibeles stūdiņām.

Novembris.

Jaunatne — Kristīgie Censoņi.

- P 6. Viņas dzīve pateicība Dievam. Ezaj. 61, 1.—6, 10.
O. 7. Viņa cīnās labo ticības cīniņu. 1. Tim. 6, 11.—16.
T. 8. Mīlestība ir viņas pazīšanas zīme. Jāņa 13, 34.—35; 1. Jāņa 4, 7.—14.
C. 9. Tā mīl arī savus ienaidniekus. 1. Lūk. 6, 27.—37.
P. 10. Tā ir gatava vienmēr kalpot. Lūk 10, 1.—20.
S. 11. Tā cīnās ar garīgiem ieročiem. Ezez. 6, 10.—15.
S. 12. Tā aicināta pie lielā vakariņa. Jāņa par. gr. 19, 6.—9.
Kādēļ mums ir pienākums kļūt Kristīgiem Censoņiem? Kādi tad jābūt mūsu kristīgai dzīvei? Pastāsti piemērus par divkosīgās dzīves postu.

Bibeles varoņi.

- P. 13. Dānija dzīves noslēpums. Dān. 6, 1.—24.; Dāv. dz. 37, 40.
O. 14. Viņš pagodina Dievu. Dān. 6, 25.—29.
T. 15. Jauns, bet ticībs viriškis. Dān. 1, 1.—8.
C. 16. Dieva palīdzības piedzīvojums. Dān. 1, 9.—21.
P. 17. Patiesības liecinieks. Dān. 4, 1, 2, 15.—24.
S. 18. Dieva tiesas vēstnesis. Dān. 5.
S. 19. Pazemīgs Dieva priekšā. Dān. 9, 1.—19.
Kādēļ patiesai varonībai par pamatu ir uzticēšanās Dievam? Pastāsti piemērus par uzticēšanos Dievam?

Cilvēku dzīve. Mirušu piemiņas dienas apcerei.

- P. 20. Dzīve ir iznīcīga. Dāv. dz. 90.
O. 21. Dzīve bez Dieva — bez vērtības. Lūk 16, 19.—31.
T. 22. Dzīves nozīme. Ezeķ. 33, 10.—16.; 1. Tesal. 4, 1.—8.

- C. 23. Dzīve ar Dievu — sniedz augstākas vērtības. Rom 6, 1.—11.
P. 24. Labas dzīves noslēgums. 2. Tim. 4, 6.—8. 1. Mozus 5, 21.—24.
S. 25. Dzīves mērķis. Dāv. dz. 39, 1—7. Ebr. gr. 13, 14.
S. 26. Dzīves pārbaudījumi. 1. Pēt. 1, 3.—12.
Kādēļ ir labi jau agrā jaunībā atgriezties pie Dieva? Kādēļ mūsu dzīvē seņ vīrs zemes ir tik daudz ciešanu? Ko varam darīt, lai mīrsana mums nestu augļus?

Mesijas priekšsludinājumi.

- P. 27. Mesijas atnākšanas vispārīgā nozīme. Dāv. dz. 2.
O. 28. Mesijas atnākšana. Dāv. dz. 24.
T. 29. Mesija — varens glābējs. Dāv. dz. 72.
C. 30. Mesija — uzvaras nesējs. Dāv. dz. 68, 16.—36.
Decembris.

- P. 1. Mesija — cietējs citu vietā. Dāv. dz. 22.
S. 2. Mesija — ķeniņš un augstais priesteris. Dāv. dz. 110.
S. 3. Mesijas līgava — viņa draudze. Dāv. dz. 45.
Kā Vecā derība radās ilgas pēc Mesija? Kā Jēzus piepildīja šīs ilgas? Kādēļ jūdi neatzina Jēzu par Mesiju?

Mūsu jaunais tērps Mesiju sagaidot.

- P. 4. Jaunais cilvēks. Kol. 3, 5.—15.
O. 5. Apzēlošanas. Vilemona vēst. 1.—16.
T. 6. Pazemība. Vilemona 17.—25. Lūk. 14, 7.—11.
C. 7. Lēnprātība. Mat. 11, 28.—30.; 5, 38.—42.
P. 8. Pacietība. Ebr. gr. 10, 32.—39.
S. 9. Padošana. Mat. 18, 21.—35.
S. 10. Pāri visam — mīlestība. 1. Kor. 13, 1.—13.
Pastāsti par kristīgiem, kuriem bija tads tērps? Kādu prasību šis garīgās drēbes prasa no mums attiecībā uz mūsu laicīgo apģerbu?

Laidiet bērniņus pie manis nākt!

Svētdienas skolas lekcijas un zelta pantiņi bērniem.

Zelta pantiņš:

Svētd. 19. novembrī. Lekcija: Jerem. 39, 1.—4:

Tava viltība tevi pārmācīs un tava atkāpšanās tevi sodīs

Svētd, 26. novembrī. Lekcija: Danieļa gr. 5, 1.—9., 13.—17., 25.—30.

Zelta pantiņš:
Lepojies un tu nāksi postā, lielies un tu kritīsi.

Svētd. 3. decembrī. Lekcija: Mat. 21, 1.—16.

Zelta pantiņš:
Bet cik viņu uzņēma, tiem viņš

vaļu deva palikt par Dieva bērniem, tiem, kas tic uz viņa vārdu.

Svētd. 10. decembrī. Lekcija: Mat. ev. 25, 31.—46.

Zelta pantiņš:
Tad tas Kēniņš tiem atbildēs un sacīs: patiesi, es jums saku, ko jūs darījuši vienam no vismazākiem brāļiem, to jūs man esat darījuši.

Levs Tolstojs.

Kā radās greizie rati.

Senos laikos uz zemes virsus bija liels sausums. Bija izsīkušas visas upes, strauti, akas, un sakalta koki, krūmi un zāle. No slāpēm mira cilvēki un kustiņi.

Kadreiz naktī meitene izgāja no mājas ar kausiņu rokā, meklēt ūdeni priekš slimās mātes. Meitene meklēja, meklēja, bet ūdeni nekur neatradusi. Aiz liela noguruma meitene nokrita uz mauriņa un aizmīga. Kad viņa pamodās un tvēra pēc kausiņa, viņa tikko neizlēja no tā ūdeni. Tas bija pilns ar tiru, dzidru ūdeni . . .

Meitene kļuva priecīga un gribēja jau dzesēt savas slapes, bet tad iedomājās, ka nepietiks slimajai mātei, un skriešus devās uz māju. Viņa tik ļoti steigās, ka neieveroja sunīti zem kājām, paklupa pret viņu un kausiņš tai izslīdēja no rokām. Sunītis žēli iekaucās. Meitene ar drebošu sirdi tvēra pēc kausiņa, jo domāja, ka nu tas būs izlijis, bet nē,

tas stāvēja taisni uz dibena un no viņa nebija nolijusi ne pilīte.

Meitene atļēja ūdeni sauja, un sunītis palicis palika liksms. Kad meitene tagad tvēra pēc kausiņa, tas no koka kļuva par sudraba.

Meitene atnesa kausiņu mājās un pasniedza mātei. Māte teica: „man tāpat jamirst, dzer labāk pati“, — un atdeva kausiņu meitenei atpakaļ. Un tai paša acumirkli kausiņš no sudraba kļuva par zelta. Tad meitene nespēja vairs nociesties un tikko gribēja pieskārties ar lūpām pie kausiņa, kad pa durvīm ienāca ceļinieks un izslāpis lūdza nodzerties. Meitene norīja siekalas, taču kausiņu pasniedza ceļiniekam. Un pēkšņi kausiņā parādījās lieli briljanti, no viņiem sāka plūst liela strūklka vesa, dzidra ūdens. Bet septiņi briljanti cēlas aizvien augstāk un augstāk un, pacēlušies pie debesīm, palika par Greizajiem ratiem.

D a r b a d r u w ā.

Atfatsis uš notifuščam laufu rajonu konferenzēm.

1. rajona konferenca, notika šch. g. 13. augustā, Jaun-Wables Daudsfešču faeščanasā namā. Peedbalijās mirštehtinšč R. Wehrinšč, Erikates mažs. Lež-

manis, rajona pahrstahmis inšč. S. Leepinšč, zentra waldes sekretars R. Dsolinšč. Par konferences wadoni ee-wehšļa Blomu nodatās delegatu P. Sači.

Konferenze islehma us darbibu atteezošus jautajumus. Par kandibateem zentra waldei eeweheleja libdššchinejos: S. Zansonu un H. Leepinu.

2. rajona konferenze notita šč. g. 23. jūlijā, Drustu Lugstaru faeščanas namā. Peedalijās wirsčebtinsč R. Behrsinsč, Jaunpeebalgas mahz. S. Dsolš, rajona pahrstahwis R. Dsolinsč Par konferenzes wadoni eeweheleja Wehrbenes delegatu R. Ščilinski. Plaschi tita apspreešti us darbibu atteezošee jautajumi un isnesti atteezigi lehmumi. Par kandibateem zentra waldei eeweheleja libdššchinejos pahrstahwjos: W. Zeitmani un R. Dsolinu.

3. rajona konferenze notita šč. g. 25. jūnijā, Lisuma Tautas namā. Peedalijās Brahtu draudšes goda preeščneeks prof. Dr. W. Maldonis, sekretars R. Dsolinsč. Konferenzē peedalijās delegati no tabšeem apwideem. Par konferenzes wadoni eeweheleja Zeswaines-Krautlu delegatu Wold. Mišio. Ēita islemti wiši us nahtotnes darbibu atteezošee jautajumi. Par kandibatu zentra walde eeweheleja Zeswaines-Krautlu delegatu Wol demaru Mišto.

4. rajona konferenze notita šč. g. 17. septembri, Widrišču Tautas namā. Peedalijās Goda preeščneeks prof. Dr. W. Maldonis, un sekretars R. Dsolinsč. Par konferenzes waditaju eeweheleja Widrišču nodatas delegatu D. Ščaurinu. Weenprahtigi pahrrunaja un islehma wišus deenas kahtribā paredštos jautajumus. Par kandibatu zentra waldei eeweheleja libdššchinejo pahrstahwi, Steenes delegatu S. Kuščki.

5. rajona jeb Rīgas beedru konferenze notita Rīgā, šč. g. 24. septembri.

Peedalijās zentra waldes preeščsehbetajš S. Zansonš, sekretars R. Dsolinsč, rajona pahrstahwi S. Ščmits un R. Pelzis. Apspreešot jautajumus, Rīgas „weze brahti“ eefneedša fawas prasības, kuras tita protokolētas konferenzes protokolā, gadšahrtejās konferenzes iščškirščanai. Par kandibateem zentra waldei eeweheleja S. Ščmitu un stud. A. Ščwalbi.

Rajonu konferenzšču lehmumu rešumėjums buhtu sekoššs: 1) zentra waldes siņojumu par libdššchinejo darbibu un namam Kaleju eelā 8 iswesto pahrbuħwi peenemt ar pateizibu. 2) nahtotnes garigā darba isweidoščanas jautajumā nolēm: garigo darbineeku maspulžinu dibinaščanu pee katras nodalas atšiht par wajadšigu un zenštees to iswest dššwe. Mišijās darba maspulžinu dibinaščanu kuru usderums buhtu apmetlet truhntumēetejus un slimneekus, tā ari ruħpetees par libdšeku wabščanu weetejā darba wajadšibām, atšiht par apwēžamū pahščumu. 3) Peenem waldes fastahbito budščetu nahtoščam gadam un atšiht par wehlamu dibinat uetustamu ihpaščumu fendu, turšč fastahbitos no beedribas nekustamu ihpaščumu eenahtumu staidrā atšiluma. Ēapat atšiht par wehlamu dibinat garigā darba fondu, turšč fastahbitos no nodalu eemakšām. Nātra nodala ščai fonda eemakšatu gadā wismas Ls 20.—. Fonda libdšeku isleetotu garigo darbineeku subtriščanai us lautu nodatām, kur sajuhtams leelš garigo darbineeku truhntums.

4. Preeščšlitumu par statutu grofiščanu, kuru isstrahdajuschi tā sauktee „wezee brahti“, nolēmna noroidit. Nahtoščā gadā šarištajami atkal garigo darbineeku turši.

Galīgā weidā wiši ščee jautajumi tiks islemti gadšahrtejā konferenzē.

Brahtu draudšes šawstarpejo nesakšanu eemešli.

Paģahjuščā „Br. dr. wehstn.“ numurā mehš apštatijam ihpaščumu, teešibu jautajumu Brahtu draudšes namam Rīgā. Kaleju eelā 8. Wehsturisčee dokumenti sneedša mums neapščaubamas, sinas tā ihpaščums Kaleju eelā 8 peeder wišai beedribai — Latwijās Ēw. Brahtu draudsei, tā juridiskai personai. Upģatwojums, tā minetais ihpaščums ir Rīgas Brahtu dr. nodalas manta ir nepareešiba. Šahlat apštatom otru štrihdus jautajumu: statutu leetu.

2. Brahtu draudšes statutu jautajums.

Jautajums par beedribas — Latwijās Ēw. Brahtu draudšes statuteem ir radijis daudz nemeeru un štrihdu, tadeļš nebuhš leeki pee šči jautajuma ihsumā pakawetees.

Senā Hernhutešču Brahtu draudše darbojās us likuma pamata, kuru isdewa bij. Kreewijās žarš Aleksandrš l. 1-17. g. Likumā Brahtu draudšes šabeedribai freewu walodā (Евангелическое братское общество), bija paredšetas plaščās teeši-

bas, bet par ihsteem Brahlu draudses lozkeem bij atkauts skaititees tikai ahrseem-neekeem. Weetejee eedshwotaji skaitijās tikai tā interesenti, teem nebij atkauts ishtabtees no ew. lut. basnijas un pahreet Brahlu draudse par pilnteefigeem lozkeem. Tadehi ari wisi senās Brahlu draudses ihpashumi un manta bija atbraufshu diafonu jeh tehtinu rihzibā un latweeshu pahrstahweem nebij par teem nekahdas teefibas.

Stahwoflis mainijās ar 1920. gadu, tad Latwijās waldiba isdewa litumu, ka wifam agrakām sabeedribām jaishtahdā statuti sawai darbiba un jaefneeds apstiprinashanai. Tahdus statulus nu bija jaishtahdā ari senai Brahlu draudses sabeedribai

No 1923. g. 25. nowembra Brahlu draudses pilnas šapulzes protokola ir redšams, ka statutu ishtahdashanu šapulzē eerošina K. Šolinsch, nolasidams atteezigu statutu projektu, turu šapulzē weenbalsigi peenem un pilnwaro Šolinu statutus ishtahdat galigā weidā. 1924. g. 6. janwara Brahlu dr. šapulzē protokola ir redšams, ka no K. Šolina ishtahdatee statuti teef weenbalsigi peenemti galigā weidā un šapulzē pilnwaro Šolinu eefneegt tos apstiprinashanai Rīgās apgabalteefā. Statulus parafstii pee notara šapulzē usdod wezajeem darbineekeem — tehtinam J. Malwešam, P. Widermanim, K. Bredermanim, A. Lasmanim un K. Šolinam, tā statutu autoram. No Rīgās apgabalteefas 1924. g. 16. janwara spreeduma ir redšams, ka minete statuti ir apstiprinati un nufainumi: „Latwijās Ewangeliskās Brahlu Sadraudšibas beedribas statuti“. Šhee pirmee statuti tika ishtahdati kōti leelā steigā, jo wahžu Brahlu dr. pahrstahwji noslehdša deewafshpojumu telpas latweeshheem un aifleehda darbotees. Kad, neeweehrojot wahžu ushtahshanos, K. Šolinsch un P. Widermans noslehgtagās durwis ataišija un nufainaja darbibu, wahžu pahrstahwji eefuhdseja Šolinu un Widermani teefā par patwaribu un luhdša Brahlu draudses latweeshshus islikt no telpām, jo toreis nams skaitijās wahžu Br. dr. ihpashums. Lai aishahwetu latweeshu Brahlu dr. stahwoflis, wajadsheja nekawejoshi eeguht tai iuridiskās personas teefibas. Tadehi tika steigshus ishtahdati un apstiprinati pirmee statuti, us kuru pamata teefa abus apshuhdotos attainuori un uoraidija wahžu prasibu deht latweeshu draudses islikschanas no telpām.

Šhee pirmee statuti paredsheja beedribas pahrwaldē tā augstato noteizsho eestahdi — Rīgās beedru šapulzi, turā bija balssteegs itweens Rīgā dshhwojofshs beedrs. Wanu nodalu peedalsshanas pilnā šapulzē statutos nebij paredseta. Tas bij sho statutu leelatais truhkums, jo tiklihdš us laukeem bij registretas wairaf defmit nodalas, pashlās protefti pret to, ka lauku nodalas ir aprobeshtas lihdsšpreest par beedribas darba wajadhibām.

Statutu grofshchanas jautajums teef pazelts jau 1927. g. K. Šolinsch eerošina grofshjumus isdarit beedribas pahrwaldē, paredstot tā galweno noteizsho eestahdi konferenzi, tura šahshdītots no nodalu delegeateem. Gadshahrteja beedru šapulzē 10. aprilī 1927. g. (prot. 32) usdod waldei ishtahdat statutu grofshjumus. Atonās waldeš fehdēs (prot. 38 - 46) šhee grofshjumi ir appreesti, bet naw panahhta weenoschanās, jo Rīgās „weeze brahli“ ar K. Lawinu preefshgalā nostahjās pret Šolina eefneegto preefshlitumu, kas pareds galweno noteizsho eestahdi, konferenzi ar lauku delegeateem. Domstarpibām padshkinotees, K. Šolinsch un J. Šmits ishtahjās no waldeš.

Wairakas beedru šapulzēs teef šaufatas jautajumā, lihds beidsot 1929. g. teef eeweheleta komišija no 5 lozkeem, kura usdod statutu ishtahdashanu. Komišijā eeweht Kirli, Gruhdupu, Gaili, Perlbachu un Gailiti. 24. februiara pilnā šapulzē (prot. 37) komišijas ishtahdatee statuti teef peenemti un wahž. A. Perlbachs teef pilnwarots shos statutus eefneegt Apgabalteefas apstiprinashanai, kas jaifdara 14 deenu laiftā no šapulzes deenas. Šho terminu dashhadu eemeflu deht eefneedseji nowehlo un nu jafasanz jauna beedru šapulze un statutu leeta jalemj par jaunu.

No protokola Nr. 40, ir redšams, ka 16. martā 1929. g. šaufatā beedru šapulzē teef eefneegti diwi statutu grofshchanas preefshlitumi: 1. peenemti statutu komišijas ishtahdato projektu, tā tahdu; 2. peenemti statutu komišijas ishtahdato projektu ar H. Leepina eefneegteem papilbinajumeem. Kad abi projekti nolasiti un appreesti, šapulzes wadonis mahž. A. Perlbachs leef noshtadrot shahstehsho beedru šaitu. Šapulzes protokolists Jr. Gailitis pašino, ka pehž šaraktia ir afsaufshges 61 beedrs, turi wisi ir Rīgā dshhwojofshhe pilnteefigee beedri. A. Perlbachs leef abus preefshlitumns us balsfshchanu.

Par pirmo preefšlifikumu teek nodotās 32 balsīs, bet par otro nodotās 48 balsīs. Tā tā statutu grofifšchana jāpeņem ar $\frac{2}{3}$ flahtefofšjo balfu wairatumu, tad pirmatīs preefšlifikums itaitās noraidīts, bet otratīs — peenemts. Statutu projekta galigai fassanofšchanai ar Ģ. Veepina papildinajumeem parafifšchana un eefneegfšchanaļ Apgabalteefai, fapulze eeweļi komifšju no 3 perfonām — J. Dahmi, J. Schmitu un Ģ. Veepinu. Šoš statutis Rigās Apgabalteefa apfšprinajui 1929. g. 17. apr., ar jaunu nofaufumu: Beedriba — La t w i j a s Ē w. B r a h l u d r a u d s e.

Apfšprinātee statutu grofijumi paredf pahrwaldē tā galweno noteļzofšjo eeftahdi — konferenzi, lihdfšchinejās Rigās beedru fapulzes weetā un tā ifpildu orgānu — zentra walbi. Zentra waldeš fāfahwā neteek eeweļleti wairš wifā agrafee Rigās „wezo brahlu“ pahrfstahwi, bet ta fāfahdās no Rigās un lauru rajonu pahrfstahweem. Rigās „wezee brahli“ jutās aifstahrti fawās lihdfšchinejās waldifšchanaš teefibās un tee ar R. Latwīnu preefšchālā eefneefš fuhdfibu Senatam, luhdfot atzelt Apgabalteefas lehmumu par statutu grofijumu apfšprināfšanu. Senatš fšjo fuhdfibu atfahja bef zaurfstatifšchanaš. Neapmeeriinatiba tomehr neaprinft. Kad uf jaunu statutu pamata teek regifstreta Rigās zentra nodala, leelafā dala no „wezeem brahteem“ nodalā par beedreem neeefstahjās, praifdami atpafaf wezoš statutis.

1932. g. gadfšahrteļā konferenziē (prot. Nr. 17) teek ifdariti dašji statutu grofijumi un pehž Apgabalteefas norahdijuma, teek flehgia Rigās zentra nodala, tā ne wjadliģš paralelifmš zentra waldei. Ifweftee grofijumi nodrofšhina nodalu flehgfšchanaš teefibās konferenzi un paredf, ta tatra nodala fuhfa uf konferenzi ne wairaf tā 5 delegatūs. Tagadejee statuti ir leetderigi, jo eeweħrota taifniba pret wifām nodalām un ari pret Rigās zentru.

Bet ko fāta Welfšha tehws fawā un „wezo brahlu“ wahrđā? Ta ir wezu wezā praifba — grofti statutis atpafaf tā, ta wifa noteifšchana Rigās beedreem un ari wezaiš nofaufums: „Sadraudfibaš beedriba“, litš tagadejā weħturifstā nofaufuma weetā Wina preefšchāzeltaiš statutu projekts ir tagadejō statutu faktroplōjumš, kura autorš ir R. Latwīnfš. Projekta paredfeta atfal beedru fapulze, tā augftatā noteļzofšhā eeftahde, tagadejās konferenzeš weetā. Wīlnā fapulzē naw paredfeta lauru nodalu peedališchanaš.

Weldfot Welfšha tehws ufweer, ta tee efof „labi pahrdomati“ statuti, un ja tee netifšhot peenemti, tad peedraud atfal ar teefas zelu, furu eefshot „wezee brahli“.

Wifju launumu žehlōni R. Welfšha tehws redf brahli R. Wfolinā, kurfš „fadomajis“ un ufšpeedis“ tagadejōš statutis. Aļ, praftin, nahž mahjās! Rā nu weenš žihweš war statutis ufšpeeft wefelai beedribai. No protokoleem redfams, ta Wfolinfš gan aifstahwejiš lauru nodalu teefibaš, bet statutis ar nošpeedofšju wairatumu peeneħmuif beedru fapulze, kura lihdfbalfofufšji ari „wezee brahli“.

No wifa fazitā paleek eefpaids, ta aifmirftot garigās weħrtibaš, teek wefta žihna pehž materialām weħrtibām un garigaiš darbs teek aifkawetš un aptaunotš no neauglģeem ftrihdeem.

3. Brahlu draudfes garigā darba wadiba.

Rā peħdejaiš ftrihduš eemeļš Brahlu dr. dšihwē ir garigā darba wadibaš leeta. Jau 1925. gadā, tad par preefšħneetu tifa eeweļletš mahž. M. Apalits, ifžeļlās leelaš domftrarpibaš par garigā darba turpmako wadibu: waj palit uf lihdfšchinejeem — fenās Brahlu dr. diapfpora darba pamateem — heb ifmeidotees par patfahwīgu konfeifju. Mahž. Apalits noftahjās par patfahwīgās draudfes heb konfeifjas dibinafšanu, un nenogaibidams fšhi jautajuma peenahžigu ifmeļfšanu, fāhta jau ifdalit Ēw. wakarīnu un fahrtot žitas konfeifjonelaš leetas. Tās iffauza leelu neemeer beedru ftearpā un peeweenojotees weļl žitām ķidām, mahž. M. Apalits eefahfa teefatees ar wairatumu, bet teefas pahru pafaudeejis, tifa no beedribas iffleħgts. Pehž tam mahž. Apalits nodibina fawu tagadejō „Betleemš“ draudfi.

Tahdu pahju ftrihdu eefahba mahž. A. Perlbachš, gribedams ar fawu „Altmodas“ nodalu nodibinat ihpafšdu jaunu draudfi, fāhta ifdalit Ēw. wakarīnu u. t. t. Aļ fahdeem lihdfleħteem wīnfš žihnijās pehž fawa nodomatā meħrta fafneegfšchanaš, tas wīķeem weļl labi atminā un pee ta netafwefimees. Pafaudeejis teefas pahru, mahž. Perlbachš fpeefts aifteet. Lihdfigi mahž. Apalifšam, Perlbachš nodibina few jaunu draudfi, ar nofaufumu: „Saunā Brahlu draudfe.“

Pehž tam fawu rotu ifmeħgina weļl fahbs topofofš mahžitajš — R. Lafwīnfš, un paslepen fariħto 1932. g. 26. jūnijā fahbu „teħtina“ ordīnefšanu Brahlu draudfei. Ne zentra walde, ne garigās koleģi-

jaš preekšneeks Rob. Behršinsch par tahdu „tehtina“ ordineschanu neta nesina. Lašdinsch wehlat pašino, ta winsch „nesinajis zentra walbes adreši.“ Par „tehtianu“ teel ordinets R. Peljis. To isdara P. Bidermans, kuresch sawukahrt esot ordinets no J. Malwesa. Pahrbaudot leetas pateefos apstahklus, noskaidrojās, ta pats J. Malwesaš naw sukšejjas tahrtiba eeswehtits jeb ordinets. Malwesaš ezejts titai par tehtina weetneeku, bes lahdas sukšejjas. Sawas teefibas J. Malwesaš nowemis beebribas waldei P. Bidermanis netad naw sukšejjas tahrtiba eeswehtits no Malwesa 1932. g. 25 septembri.

Gadskahrtēja pilna šapulze — konference, — wifus schoš apstahklus noskaidrojusi, nolemj: usstatit notikuscho ordineschanu jeb eeswehtischanu preekšč Brahlu draudses par nesikumigu un neefšču. Lai tahdam nebhščanām daritu galu, konference eewehl par garigā darba waditaju maspulka Goda preekšneeku archibistapu prof. Dr. E. Grinbergu, par beebribas goda preekšneeku prof. W. Maldoni un par garigo leetu waditaju — wirštehtianu R. Behršinu. Tahdam konferences lehmumam Lašdinsch un wina domu beedri, tā šauttee, „weze brahli“ negrib padotees un eesneeds subdsibu Rigas apgabalteefai, luhgoomi atzelt konferences lehmumus. Subdsibu Apgabalteefae atstahj bes eewehribas. Lašdinsch tomehr pchrsufds uf Senatā, bet ari Senatš atstahj subdsibu bes eewehribas. „Wezo brahlu“ pahrtahwi tomehr naw meerā. Natsta prešē nepateefus rakttus, suhta nodalām dāščadus aplamus projektus un peesufta nodalām un ziteim interesenteem

nepateefus šinojumus.

Tagadejā Brahlu draudses garigā darba wadiba ir uztizamās un droščās rotās. Za tomehr pež archibistapa tehwa, prof. Maldona un wirštehtina R. Behršina eewehleschanas par Brahlu draudses garigā darba wadoneem, R. Deltšča tehws wehl nahk klajā ar šawā rakstā mineto apgalwojumu, ta „1932. gaba rudens konferences Brahlu draudses darbiba naw wairš gariga, bet politifta“ un ta „šwehtais Brahlu draudses pamats esot atmefts, tā neberigs“, tad gau jaatšihst, ta pret muhšu tagadejam pahrwaldeestahdem un garigo wadibu ne-fautribā tahlat eet wairš newar, un ta šchai leetā šaws wahrds buhš jāsaka preekščā stahwoschaj gadskahrtėjai konferenzej.

Tā ihšumā esam apgaifmojušči striebds eemeflus Brahlu draudse un kas pee teem wainojams, atšaujām špreest laštajeem. Bet tā galwenā leeta, lai atminā mums katram paleet šenās Brahlu draudses dšefinas, kuras praweešču garā brihdina neaiftawet Deewa darbu, kas ir notijis Brahlu draudses dšihwē žaur augschmineteem striebdeem. Ja tas turpmak notiks, tad pežš dšeesmineeka wahrdeem, Brahlu draudses darbs neišbehgami ees pretim išiščanai, un katrs buhšim lihdswnainigs, jo peepilddami sawas egoiftiftās dšinas, buhšim aiftaweiwšči un išpostijuschi Deewa darbu. Nismirdami striebds par laizigām wehrtibām, ištoppim šenās Brahlu draudses garigās mantas, kuras ees lihbsi mums muhščibā, un palits ari tā šwehtiga balwa tahlatām audšem.

Uf to lai šeheligais Deews katram palihds!

Zentra waldes un Wirštehtina šinojumi.

Brahlu draudses pahrbuhwetā deewnama eeswehtischana Rigā, Kaleju eelā 8.

Ewehtdeen, šch. g. 19. nowembri plšft. 12 deenā notiks Brahlu draudses pahrbuhwetā deewnama eeswehtischana, kuru isdaris, archibistaps, prof. Dr. E. Grinbergš, peedalotees Brahlu draudses Goda preekšneekam prof. Dr. W. Maldonim, Wirštehtinam R. Behršinam un garigo leetu waditaju Tehtianu

maspulka ložetteem. Pežš nama eeswehtischanas notiks ari Wirštehtina eeswehtischana amatā, to isdaris archibistapa tehws, peedalotees Brahlu draudses garigeem darbineekem.

Tās paščas deenas wakarā, plšft. 6 notiks Rigas Brahlu draudses jaunata-

neš svehtki un ewangelifazijas
nedeķas atklāšņana, peedalotees
Goda preekšņeekam prof. Dr. W. Ma-
ldonim, Wirštehtnam R. Behrsinam
un jaunatnes darbineeekem.

Sarihtojumus kurlinās: operdseebatājs
A. W an a g s, wijeles solo stud. theol.
J. Gailis, Rīgas Skolotāju Instituta
dubultkvarteris un Rīgas Brahtu draudses
toris.

Brahtu draudšes ewangelifazijas nedeķas šarihtojumi.

Pirmdēn, šķ. g. 20. novembri plkst. 7 watarā	7 watarā	mabj. E. Bergs
Otrdēn, " " 21. " " " " " " " " " " " "	7 " " " " " " " " " " " "	Edg. Rumba.
Trešdēn, " " 22. " " " " " " " " " " " "	7 " " " " " " " " " " " "	J. Teriņš.
Četurdēn, " " 23. " " " " " " " " " " " "	7 " " " " " " " " " " " "	J. Ols.
Peektdēn, " " 24. " " " " " " " " " " " "	7 " " " " " " " " " " " "	prof. Dr. R. Rundsins.
Seštdēn, " " 25. " " " " " " " " " " " "	7 " " " " " " " " " " " "	cand. theol. Ēlina Ipolins.
Swehtdēn, " " 26. " " " " " " " " " " " "	12 deenā	doz. Dr. Lud. Behrsins.
Swehtdēn, " " 26. " " " " " " " " " " " "	6 watarā ewangelifazijas nedeķas noslēgums,	

peedalotees wairakeem weeseem.

Wiņi laipni aizināti!

Žentra walde.

Garigo darbineeku apstiprinašņana.

Pasinoju, ka fastanā ar Garigo waditaju — Tehtinu maškulta lehmumu, ap-
stiprinu par Brahtu draudšes garigeem darbineeekiem: 1) Augustu Podu, 2) Peteri
Breiškū, 3) Jekabu Sulaini no Rīgas Brahtu draudšes žentra un Smiltenes nodatas
aarigo darbineeku Juliju Meešinu.

Garigo leetu waditajs —

wirštehtins R. Behrsins.

Dšeefmas deewfalpojumeem.

1.

Meld.: Rihša gaisma muhšigā.

1. Sirmāis, wežais deewanāms, Atwer
wahrtūs, draudse lafās, Istwihtuščas
dwehseles Gauz pehž waldšinosčas rafās,
Kaš pee dšihwā awota Smešama.

2. Atwer luhpas, draudšes ganš, Deewa
wahrđam druwu taiši Un tad šrdiš at-
wehrtās Swehto sehflu sehj un taiši, Lai
ta dšihwās dwehseles August nes.

3. Sirdi neapžeetint, Kristus atpestitā
draudse, Dahrgo pehrlī fatweri, Swehto
sehflu koj un audšē, Tad ta augum au-
gumos August dos.

4. Debesš Tehws, mešs luhđjamees,
Pažel pahr mums šawu waigu, Šehla-
stības leetu dod Mišlestības šauli maigu,
Tijibu mums štiprini Šehgli.

5. Leeh, lai mihtāis deewanāms Tevi
allašč meklet šauttu, Lai uš wina težina,
šchaubu nahtras neišplauktu, Lihđš mums
želšč uš augšču ees, Tehws un Deewš.

R. B.

2.

Meld.: Žeizi to Rungu, to godības Rehtnu.

1. Laujeet man dšeedat tam Rehtninam

teikšņanas dšeešmu! Kam wiņš par šargu,
taš nepalihtš ruhpiju ne breešmu. Želu
wiņš špreech Wišeem, kaš pakrehtlā žeech,
Gunsšuros auktšos deg leeshu.

2. Laujeet man dšeedat un šlawet to
Swehto, kaš walda, Meefas un dwehseles
baribu šakrahj mums galbā, Šin, kaš mums
ruhš, Pažel to namu, kaš druhš, Tizigo
šargā no malda.

3. Laujeet man dšeedat. Kofle, jel mai-
gati štan Winam, kaš pirms tā es šauzu,
jau paklausij's mani. Ugri wiņš man
Tijis lai dwehsele štan Muššibās špe-
žigee šwani.

4. Laujat man dšeedat, lihđš šegs mani
šmilšņainā šega, Ujis tad redšēs, kaš
želojot dwehsele dega. Swehtš buhš mans
preekš, Peštītājs roku tad šneegš Muš-
šigās dšihwibās telā.

R. B.

3.

Meld.: To mišlestības špehtu šweizu.

1. Swehtš awots pluhst no šakras
weetas, Kur dšihwais wahrdš teel šludi-
nats, Un šeedem klājšas klintis žeetas,

Kur wina uhdens flajinatš. Šcho walgmi Kristus roka dala, Un warenaš wina spehšs beš gala.

2. Šchiš naminsch šihšs, bet Kristus godu Winsch diwšimšs gadu sludinajšs. Šit daschš ar firđi atweeglotu Pohr wina sleetkni mabjuš gahjšs. Sew falto debesš rafu krajbis, Winsch firšchu druwu flajinaišs.

3. Sew slawa, Tehwš, un tawam: Deh-lam Un Swehtam Garam muhššibā, Kas naminu šcho mehrkim žeslam Lihšš šchodeen mihiš paglabā. Ja aiseet mums, lai žiti dšimtu, Kas tewi slawet nenorimtu!

4. Bet naminsch šchiš lai štraumi swehtu Pahr sawu sleetkni muhšcham lej, Lai audšē Kristus šebklu šebtu, Neš meern traulai dwehšelei. No swehti tu, buhš muhšcham swehtis. Un grauds birš klonā tihšs un wehtis. R. B.

4.

Meld.: Jerusalema, augitā piššebra.

1. Šit jauki šche, ta Runga swehtnižā! Šalbs meers kā wehšma pluhš, Šche sawa Žesuš godu žildinot. Man pehđgā ašra šchuhš. Šche ihšti baqats šchkeetos, Šo aishgrahšs šajuhtu, Un ruhpuju sweedrus leetos. No peeres noilautu.

2. Še maneje, te tauta swehtita, Kas manu firđi prot, Kas mani moda firšchu šastanā. Šam Rungam godu dot. Lai publiš trako, šmejas Un manū mantu nihđ. Man firšš šche atweldš'as, Šche tumšā šwaigšnes spiħđ.

3. Šche palihšchu! Šit, Rungš, man palihšši Šcho weetu paglabat, Un želšch ja suhđ, tad Gars lai laipniģi Raht allo modinat. Dod meesai šchaklas šahjas Un spahrnus dwehš'ei suht, Leez tawāš swehtāš mahjāš. Man debesš auglūs guht. R. B.

5.

Meld.: Eģ ipirdšinatees aģri.

1. Uš brahlu šabeđribu Mehš rokas fneedšamees, Uš Deewa mihleštibu Rā klinti balšamees. Muhš Kristus kopā šehjis, Ša karogs pahr mums želšs, Un ašins, to winsch šehjis, Šr muhju gods un šelšs.

2. Un taut ar wišī maldāš Un aiseet neželā, Muhš weeno ilgāš šaldāš. Un šihme karogā. Šchi šihme, to mehš nesam, Šr krukstš un swehtais tehtš, Mehš weenā gaitā ešam, Mums, mehrtis — Deewa Dehšs.

3. Kad pasaule muhš neewā. Un šai-meem draubši dšel, Pee usžizigā Deewa

Širdš drošču namu žel. Un ja muhš šahjām mihtu, Šchleppš špeestos dwehšelēs, Deewš šchodeen tabdš kā rihtu, Winsch šameem palihššes.

4. Ar usžizibu jaunū. Lai kopā turamees, Un tijam, ka pret šaunu Mums palihšš muhlu Deewš. Lai šeme šagrūhšt šodā, Mehš rakštam tarogā: Šit ilģi krukstš wehl godā, Štahw drošči tijiba, R. B.

6.

Meld.: Šo mihleštibas špehtu šweizu.

1. Rā firđi wiško šaldas juhtāš, Kad štahwam weežā swehtitā, Kur tehwu tehwi deenāš gruhtāš, Sew debesš trepes darija. Un Deewa engels šemē šahpa, Nešt malku teem, kas pehž ta šahpa.

2. Lai arklis eet pahr swehto šemi, Lai ištaps šemes šeeduš mahš, Ja, debesš Tehwš, Šn patš to šemi, Mehš šakam: Šawš lai noteek prahtš. Šit bod, lai rotāš nenogurtu Šam, kas Šew jaunāš leekšmas kurtu.

3. Lai dūš, kas nemirštibas šeeduš Šche Deewa wahrđā šelleja, Un wišus dšihwes želus eetus, Beigt prata gaiščā žeribā. Šeem nahwes šchauptas garām gahja, Špofchš debesš rihtš tos šweizinaja.

4. Bet šam wehl špehtš un roka šita, Lai arklu dihtā neštahj, Lai Deewa druwu wahrpām pida. Un šmagus graubuš šlonā kraħj. Lai kruksta karogs atkal plihwo. Un Deewa wahrđšš pee tautāš dšihwo.

5. Šchiš karogs šargāš muhš no launc, No tautāš kritiš grehta šlogš. Un wina augš un šelš no jauna, Rā upeš malā štahbitš koks, Kas košči šeed un auglūs dala. Un swehtibu ween neš beš gala. R. B.

7.

Meld.: Šš tewi teizu.

1. Wehl weena swehtā šuhģšhana! Šo, Tehwš, mums neaifšleedši, Raħš, wabi šawu pulžinu, Šam žela špeeti šneedši.

2. Šem šameem spahrneem draubši kraħj, Šod leezineetu šparu, No jauna eedešš tijibu. Un mihleštibas Šaru.

3. Šawš ehrtšchku tronš lai rotā muhš. Pa wišām muhšcha deenām, Šawš krukstš lai mums pahr galwām spiħđ, Šeel šalpot tew šit weenam.

4. Uš tawām rošām luhkofim. Weens mahjeens un mehš ešim, Kad mahlu buhđa šaluhšis, Pee krukstš tew galwu šleekšim, R. B.